

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 5 Quam difficile qui pecunias habent in regnum Dei introibunt!
Quanto id minus verum putant divites, quod de ipsis Christus dixerit, tantò
id magis verum est putandum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

FERIA QUINTA.

SVB DISCESSVM ADOLESCENTIS, DECLARAT CHRISTUS DIFFICILEM DIVITIBUS ESSE SALUTEM.

Et circumspiciens Iesus ait Discipulis suis: quam difficile, qui pecunias habent, in regnum Dei introibunt. Marci 10.

CUM circa hanc sententiam Christi Domini contra Divites, multæ occurrant Veritates proponendæ, Primum est ipsa sententia Domini paulò attentius expendenda. Discedebat itaque tristis ille Adolescens qui cum Christo remanere noluit, Et tùm ut refert S. Marcus, *Circumspiciens Iesus, ait discipulis suis: quam difficile, qui pecunias habent, in regnum Dei introibunt! Discipuli autem obstupescerant in Verbis ejus. At Iesus rursus respondens ait illis: Filioli, quam difficile est confidentes in pecuniis in regnum Dei introire! Facilius est camelum per foramen acus transire, quàm Divitem intrare in regnum Dei. Qui magis admirabantur dicentes ad semetipsos. Et quæ potest saluus fieri? Et inveniens illos Iesus ait, apud homines impossibile est, sed non apud Deum: omnia enim possibilia sunt apud Deum.*

Ex quibus Evangelistæ Verbis tria observari possunt, quæ difficilem Divitibus esse salutem declarent. Primum est ipsa Christi Domini sententia tam plana & aperta, ut nihil in ea figuratū sit, nihil prorsus obscurum. Adde quod modus eam pronuntiandi talis est, ut innuat nobis plus etiam in re ipsa inesse difficultatis, quàm verbis exprimitur: Ait enim semel atq; iterum, *Quam difficile!* Quasi ipse miraretur, quasi ipse diceret, tam difficile illud est ut vix dici possit. Secundum est similitudo quàm affert de facili hori transitu cameli per foramen acus, sive per camelum intelligas animal illud gibbosum, sive rudentem, utrumque enim potest intelligi, & in utroque par similisq; prorsus obstupescendi ratio, Tertium denique quod affirmat apud homines id esse impossibile, id est, ita difficile ut ordinariè loquendo vix unquam fiat, & quasi pro impossibili habendum sit, quod non debet tantum intelligi de viribus humanis, seu de impossibilitate naturali, nihil enim mirum esset, cum nulli hominum etiam non diviti possibile sit suis salvari viribus; sed cum ipsa etiam ordinaria & sufficienti gratia quæ nunquam illi deest, dicitur

tamen apud homines impossibile, quia homines additi pecuniis sic ordinariè ista cupiditate implicantur & impediuntur, ut non consentiant tali gratiæ nec salventur. Quod autem addit: *Sed non apud Deum impossibile, apud quem omnia sunt possibilia*, sic explicat S. Augustinus: non quasi dives salvetur per Dei potentiam cum sua cupiditate & superbia, sed quia potest à Deo converti per majorem gratiam, quàm illi posset conferre, si vellet: quod quia tamen est rarum, rata manet Christi sententia, difficilem admodum esse eorum salutem, qui divitias avidius possident vel concupiscunt; sicut fuse declarant sancti Patres, quorum dicta longiora brevibus his quæ sequuntur tententis & veritatibus practicis continentur, istq; facile possunt applicari.

PRIMA VERITAS PRACTICA.

Quantò id minus verum putant Divites, quod de ipsis Christus dixit, tantò id magis verum est putandum.

RATIO EST, Quia quantò minus sibi prospiciunt divites, ne quod dixit Christus de difficili eorum salute, ipsis eveniat, tantò eis certius eveniet, tantoq; id magis verum est putandum quod Christus dixit. Plana hæc sunt omnia & aperta.

SED quantò id minus verum putant divites quod de ipsis Christus dixit, tantò & minus sibi prospiciunt. Quis enim malum præcaveat quod non putat malum? *Velut si arva festinet ad laqueum, & nescit quod de periculo anima illius agitur.* Prov. 7.

Quasi diceretur, sic propterea peribit certius, Quantò igitur id minus verum putant Divites quod de ipsis Christus dixit, tantò id magis verum est putandū. Ac proinde tantò magis timeant, quantò minus timēt. *Veruntamen va verbis di viribus quia habetis consolationem vestram. Luc. 6. DI VES sicut flos scæni transibit: exortus est enim sol eum ardore, & arefecit fœnū, & flos ejus decidit, & decor vultus ejus deperit; ita & divites in temporibus*